

Durmuş Hocaođlu

Panik

Yeniçađ., “Analiz”., 09 Kasım 2007, Cuma., s.08
“Analiz” Sıra No: 588; 2007-103; Kasım-04

YENIÇAG

Nihâyet dört gözle beklenen 5 Kasım tarihi de geldi ve geçti bile. İyi ama, geldi ve geçti de ne oldu? Ne bekleniyordu ki ne olsun? Aklı olan ne bekleyebilirdi ki, “hiç”den başka. Hiç’den ise ancak hiç çıkar ve nitekim öyle de oldu: Hiç! Hakîkaten “hiç”; kapı kulu besleme matbûatın cilâlâma gayretlerine mukabil gizlenemez, kos-kocaman bir “hiç”. “Hiç” demek ‘lâ-şey’ demektir, yâni ‘olmayan’; binâenaleyh, ‘olmayan’ın kos-kocamanı nasıl olurmuş demeyiniz, işte böyle olur. Ancak yine de kabûl etmek lâzım ki, bu kos-kocaman “hiç”ten bile birşey çıktı, hem de kos-kocaman bir şey, büyük bir muvaffakiyyet: Başbakan Erdoğan’ın nasıl bir kriz üstâdı olduğu bu vesîleyle bir kere daha tescillenmiş oldu; az şey mi? Esmeler, kükremeler, tezkereler, dünya güzeli Condoleezza Rice’in gül hâtırı için üç gün beş gün mehil vermeler ve nihâyet Dünya’nın Lordu ile görüşmeler; istihbarat işbirliği vesâire, derken, netîce? Tam bir ipe un serme politikası; bekle gör! Neyi? Felek ne gösterirse! Zâten az kaldı, nasıl olsa, kışın da eli kulağında, ya kar yağarsa? En iyisi bahara ertelemek. Bahara kadar da Allah kerim; buluruz yeni bir kriz. Hem bakarsınız o tarihe kadar PEKEKE’li kardeşlerimiz Başbakan’nın nâzik dâvetine icâbet ederek dağdan inip Meclis’e gelmeye karar verirler; ne güzel olur ama değil mi? “Babalar gibi” konuşuruz, federasyon, otonomi, Allah ne nasip ederse.

Fakat bu şark işi politika ise bir yandan öfkeyi kabartırken, diğer yandan da bir ümitsizlik ortamı hâsil ediyor; hâlbuki ümitsizlik ise bilhâssa müzminleşmeye temâyül ettikçe panik yaratır ve panikleyenler de, panik ürünü fikirler üretmeye başlarlar, buna da fikir denebilirse tabî; tıpkı samîmiyetinden şüphe etmek istemediğim Sayın Avni Özgürel’in, Başbakan’ın PEKEKE’yi Meclis’e dâvet projesinin öncüsü olan fikri gibi. Sayın Özgürel, geçen Çarşamba kaleme aldığı yazısında [“Öcalan Faktörü”., *Radikal.*, 07 Kasım 2007, Çarşamba., s.13], eski bir yazısını hâtırlatarak şu “çözüm teklifi”ni getiriyor:

“...Kanımcı çözüm arayışında ilk radikal adım Öcalan’la varılacak kapsamlı bir mutabakattır.

Bu mutabakatın bir ayağı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’na tartışmasız saygı taahhüdüne mukabil Kürt asıllı vatandaşlara bireysel kültürel hakların tamamının eksiksiz şekilde sağlanmasıdır.

Diđer ayağı ise şiddet eylemlerinin derhal son bulması, örgüt saflarındaki herkesin Türkiye’ye dönmesinin sağlanmasıdır.

MİT Müsteşarı gidip görüştüğüne, daha önce de çeşitli düzeylerde bazı temaslar yapıldığına göre uygun zemin vardır, oluşturulabilir...

Ve bu, şüpheniz olmasın ki Barzani-Talabani ikilisiyle görüşmekten daha hayırlıdır. (O tarihte eksik yazmışım, ikiliye Bush'u da eklemem gerekirdi..)

Yeter mi, hayır. Buna bağlı olarak atılabilecek ikinci adım terör suçlarını kapsayacak bir genel af çıkarılmasıdır... Bunun Öcalan'la ilgili yanı düzenlemenin onun tarafından benimsenmesidir. Cezasını ortadan kaldırmayan, ama İmralı yerine tecrit şartlarını kaldıran, kendisinin bulacağı bir yerde denetim açısından çevresi boş bir arazi düşünülebilir- mecburi ikamete dayalı bir infaz düşünülebilir.

Ardından genel seçim için konulmuş ülke barajının düşürülüp parlamentoda temsil imkânının sağlanması gerekir. Son 10 yılda yaşananlar herkese, bu arada Kürtlere de herhalde nelerin olmayacağını öğretmiş olmalıdır. (Bu yazı yayımlandığında gündemde ne seçim vardı ne de DTP Meclis'teydi..)

Bu da yetmez, Türkiye tarihinin en büyük eğitim ve yatırım paketini hazırlayarak kamu kaynaklarını bölgeye akıtmalıdır.. Doğu Almanya çöktüğünde Batı, entegrasyonu sağlamak için özel vergi koymuştu bütün vatandaşlarına. Almanlar hâlâ o bedeli ödüyor. Bu şekilde toplanacak kaynakların partizanca değil, yerine sarfını denetleyecek etkin bir mekanizma kurulmalıdır.

Bunlar yapılırken göz ardı edilmemesi gereken husus Avrupa Birliği tam üyelik sürecidir. Avrupa Birliği'nin bu projeyi gerek siyasal, gerekse finansal açıdan desteklemesi sağlanmalı; Türkiye, aleyhine işlediğini düşündüğü AB siyasi müktesebatını, Avrupa'yı kendi kriterleriyle bağlı kılacak şekilde kullanmalıdır."

*

**

Pazar'a bu yazı üzerinde biraz duralım.

